

BIJLAGE I :

Evaluatiecriteria bedoeld in artikel 3, 1°

1. Evaluatie van de uitgestrektheid van de milieuschade toegebracht aan beschermde soorten of habitats

De uitgestrektheid van een schade die negatieve effecten heeft op het bereiken of handhaven van de gunstige staat van instandhouding van de habitats of soorten dient geëvalueerd te worden ten opzichte van de staat van instandhouding op het ogenblik dat de schade werd veroorzaakt, tot de functies als gevolg van hun belevingswaarde en tot hun capaciteit van natuurlijke regeneratie. Aanmerkelijke schade aan de referentietoestand moeten aan de hand van meetbare gegevens worden gedefinieerd zoals :

a) het aantal exemplaren, de populatiedichtheid of de ingenomen oppervlakte;

b) de rol van de exemplaren in kwestie of de zone die getroffen is ten opzichte van de instandhouding van de soort of habitat, de schaarsheid van de soort of habitat (gemeten op plaatselijk, gewestelijk en hoger niveau, ook op gemeenschapsniveau);

c) het voortplantingsvermogen van de soort (volgens de dynamiek die eigen is aan deze soort of populatie), de levensvatbaarheid of het vermogen tot natuurlijk herstel van de habitat (volgens de dynamiek die eigen is aan de soorten of hun populaties);

d) het vermogen van de soort of habitat om zich in een beperkte tijdspanne te herstellen na het optreden van de schade, zonder andere tussenkomst dan versterkte beschermingsmaatregelen, in een staat die, vanwege de loutere dynamiek van de soort of habitat, leidt naar een staat die gelijkwaardig of beter is dan de referentietoestand. Wordt als aanmerkelijke schade bestempeld, de schade die een bewezen effect op de menselijke gezondheid heeft.

Kunnen als niet aanmerkelijke schade worden bestempeld :

a) de negatieve schommelingen die kleiner zijn dan de normale gemiddelde schommelingen voor een bepaalde soort of habitat;

b) de negatieve variaties die te wijten zijn aan natuurlijke oorzaken of die het resultaat zijn van tussenkomsten in verband met het normale beheer van de sites zoals gedefinieerd in de beheersplannen of eerder uitgeoefend door de eigenaars of exploitanten;

c) de schade aan soorten of habitats waarvan bekend is dat zij zich binnen een korte periode en zonder ingrijpen herstellen ofwel tot de referentietoestand ofwel tot een toestand die uitsluitend op basis van de dynamiek van de soort of habitat leidt tot een toestand die gelijkwaardig of beter wordt geacht dan de referentietoestand.

2. Evaluatie van de uitgestrektheid van de milieuschade toegebracht aan wateren

De omvang van de effecten van schade toegebracht aan wateren wordt geëvalueerd aan de hand van parameters, waarden van beoordelingsfactoren voor de kwaliteit van de ecologische en chemische staat of voor de kwantiteit of het ecologisch potentieel en aan de hand van milieukwaliteitsnormen van het water in kwestie, welke gedefinieerd worden door of krachtens artikel 5 van de ordonnantie van 20 oktober 2006 tot vaststelling van een kader voor het waterbeleid en de bijlagen III en V van deze ordonnantie en, voor wat het grondwater betreft, door of krachtens artikel 3 van de ordonnantie van 13 mei 2004 betreffende het beheer van verontreinigde bodems.

3. Evaluatie van de uitgestrektheid van de milieuschade toegebracht aan bodems

De uitgestrektheid van een schade toegebracht aan bodems wordt geëvalueerd overeenkomstig de regels voorgeschreven door de ordonnantie betreffende het beheer en de sanering van verontreinigde bodems en haar uitvoeringsbesluiten.